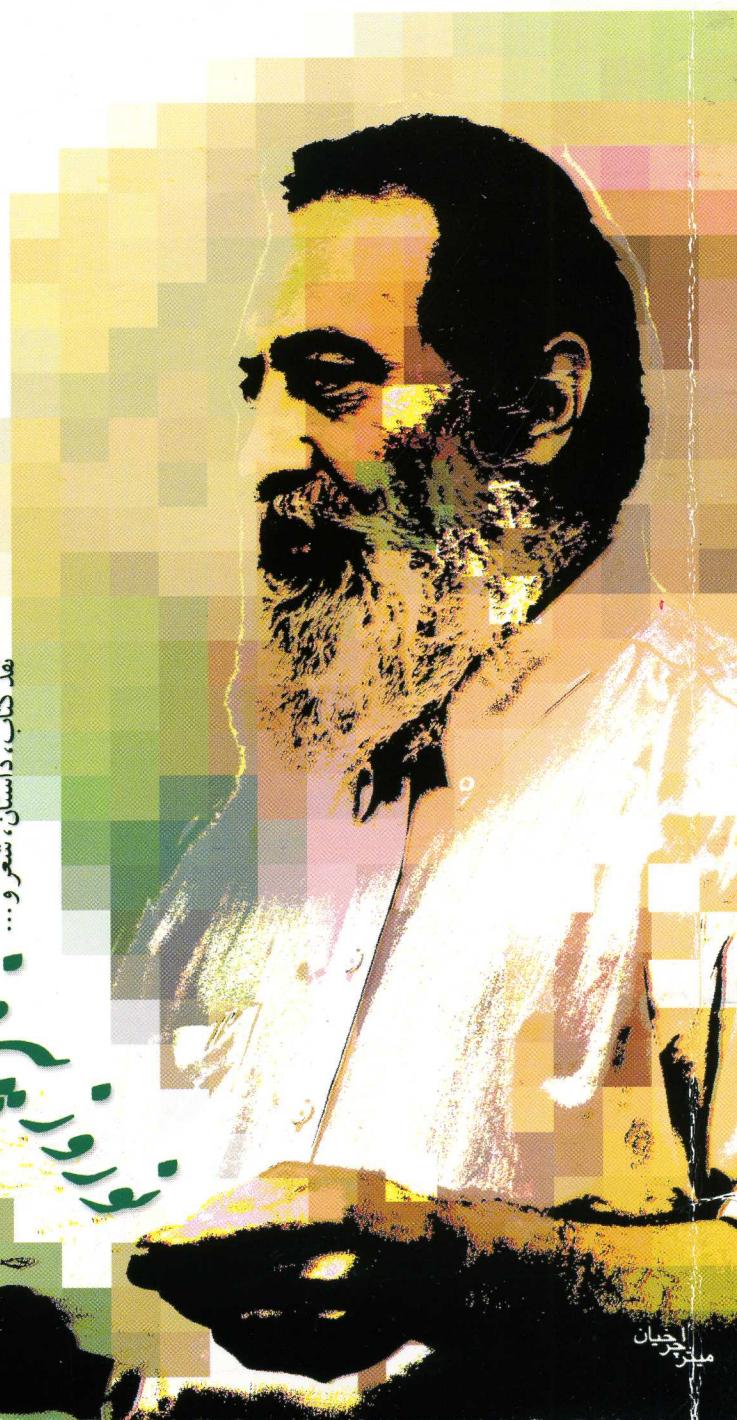

میر لیاران زرود راه احمدیه سال ۸۳۱

سیاسی
اجتماعی
علمی
ادبی
هنری

سال پیست و دوم، شماره ۶ و ۷
شماره ردیف ۲۱۶-۲۱۷، اسفند ۸۳ و فروردین ۸۴
ماهانه، ۱۴۸ صفحه، ۱۱۰۰۰ ریال

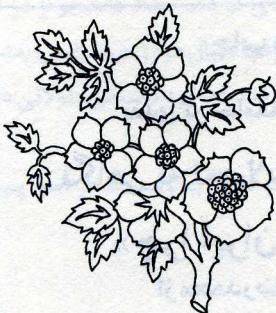
نوروز پیدا شن و اهمیت آن
گفت و گو با شهاب موسوی زاده
ضرورت های طرح مسائل زنان
نقش زن در تاریخ کیلان و مازندران
یک سده مبارزه زن آمریکا
میان روستان، قلعه سن سو مری ها
قد کتاب، داستان، شعر و ...

میر
لیاران

لجنیان
ملی

معراج

به سرنوشت شگفت کسی می‌اندیشم
 که راه، پشت سرش نیست
 و چاره‌ی دگرش نیست
 جز این که در شب سیلاپ
 بگذرد از رود.
 امان ز وسوسه‌ی تلخ لحظه‌ی تصمیم
 که می‌رهی ز بلا
 یا که می‌شوی نابود
 خروش شبزده‌ی سیل و
 رود خشم آسود
 و هیچ راه دگر نیست
 جز گذار از رود
 جز گذار از رود
 گل سفید سحرگاه آن حزاير سبز
 کنار بستر آرام آيه‌های کبود
 از که خواهد بود
 از که خواهد بود؟

گفت: «آن جا چشممه‌ی خورشیدها است
 آسمان‌ها روشن از نور و صفا است
 موج اقیانوس جوشان فضا است»
 باز من گفتم که: «بالاتر کجا است»
 گفت: «بالاتر جهانی دیگر است
 عالمی کز عالم خاکی جدا است
 پهن دشت آسمان بی‌انتها است»
 باز من گفتم که: «بالاتر کجا است؟»
 گفت: «بالاتر، از آن جا راه نیست
 ز آن که آن جا بارگاه کبریا است
 آخرین معراج ما عرش خدا است»
 باز من گفتم که: «بالاتر کجا است؟»
 لحظه‌ای در دیدگانم خیره شد
 گفت: «این اندیشه‌ها بس نارسا است»
 گفتمش: «از چشم شاعر کن نگاه
 تا نپنداری که گفتاری خطاست
 دورتر از چشممه خورشیدها،
 برتر از این عالم بی‌انتها،
 باز هم بالاتر از عرش خدا،
 عرصه‌ی پرواز مرغ فکر ما است.